

rep.nr. 2012/2182

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 6 SEPTEMBER 2012

7e KAMER

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk
definitief

in de zaak:

SUPERCLUB INTERNATIONAL BV, vennootschap naar Nederlands recht, met maatschappelijke zetel te High Tech Campus, 5, 5656 AE EINDHOVEN (NEDERLAND), appellante, vertegenwoordigd door mr. PANNUS J. loco mr. QUINTYN Isabelle, advocaat te 9000 GENT, Ferdinand Lousbergskaaï 103 bus 4-5,

tegen:

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, openbare instelling, K.B.O. nr. 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. DE KERPEL S. loco mr. DERVEAUX Pieter, advocaat te 1930 ZAVENTEM, Parklaan 54

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het arrest alvorens recht te doen van 20 oktober 2011 van dit arbeidshof en deze kamer en de daarin vermelde stukken van de rechtspleging,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

De partijen hebben hun middelen en conclusies opnieuw uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 21 juni 2012, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De nv Superclub Retail heeft begin 1997 haar activiteiten stopgezet om economische redenen. Een collectieve arbeidsovereenkomst van 25 februari 1997 stelde een sociaal plan vast waarin de rechten van de werknemers werden vastgelegd. Dit plan voorzag onder meer in de betaling van een extra wettelijke sluitingsvergoeding, waarop geen sociale zekerheidsbijdragen werden betaald.

Bij schrijven van 2 april 2002 deelde de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aan de nv Superclub Retail mee dat hij overging tot onderwerping van de extra wettelijke sluitingsvergoeding aan de sociale zekerheid. Een bericht tot wijziging van de bijdragen werd opgesteld op 15 april 2002.

Als gevolg van dit bericht tot wijziging van de bijdragen is de nv Superclub Retail op 24 april 2002 overgegaan tot betaling van de gevorderde som van 1.193.001,12 €, doch onder voorbehoud.

2.

Bij exploot van 3 juni 2002 heeft de nv Superclub Retail de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid gedagvaard voor de arbeidsrechtbank te Brussel in terugbetaling van de som van 1.193.001,12 €, te vermeerderen met de wettelijke en gerechtelijke intresten. Dit bedrag werd in de loop van de procedure herleid tot een bedrag van 816.048,00 €.

In akkoord tussen partijen werd de behandeling van de zaak voor de arbeidsrechtbank opgeschort in afwachting van het resultaat van een gelijkaardige procedure die ingeleid was door een zusterverenootschap van de nv Superclub Retail voor de arbeidsrechtbank te Antwerpen. In deze zaak werd een arrest gewezen door het arbeidshof te Antwerpen op 22 juni 2007 waarbij geoordeeld werd dat, mits inachtneming van bepaalde voorwaarden, de extra wettelijke sluitingsvergoeding niet onderworpen was aan de sociale zekerheid. Dit arrest sloot aan bij een arrest van het Hof van Cassatie van 7 februari 2005. Nadat een aangepaste eindafrekening was opgesteld, werd de betwisting voor het arbeidshof te Antwerpen beëindigd door een arrest van 12 december 2008.

3.

Na het arrest van het arbeidshof te Antwerpen heeft de nv Superclub Retail de hangende procedure voor de arbeidsrechtbank te Brussel geactiveerd. Op 10 april 2009 werd een conclusie neergelegd. Nadat de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid opgemerkt had dat de nv Superclub Retail in feite reeds volledig vereffend was sinds 31 december 2002 en derhalve de vordering voor de arbeidsrechtbank niet kon voortzetten, werd op 22 november 2009 door de bv Superclub International een conclusie neergelegd waarbij (a) overeenkomstig artikel 1690 van het Burgerlijk Wetboek de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in kennis gesteld werd van het feit dat de schuldvordering van de nv Superclub Retail aan haar werd overgedragen, (b)

de bv Superclub International het geding hernam ingeleid door de nv Superclub Retail.

4.

Bij vonnis van 7 mei 2010 heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de vordering van de bv Superclub International ontoelaatbaar verklaard.

5.

Bij arrest van 20 oktober 2011 heeft het hof, ingevolge het beroep ingesteld door de bv Superclub International, het vonnis van de arbeidsrechtbank hervormd en de vordering wel toelaatbaar verklaard. Het hof oordeelde dat de bv Superclub International voldoende aantoonde dat de nv Superclub Retail, voorafgaandelijk aan haar vereffening, haar schuldvordering op de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid had overgedragen en dat zij derhalve deze schuldvordering, via een gedinghervatting, kon laten gelden.

Het hof stelde echter vast dat de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid niet besloten had over de grond van de zaak en dat de Rijksdienst vroeg om, indien het hof de vordering van de bv Superclub International toelaatbaar verklaarde, in de gelegenheid te worden gesteld verder over de grond van de zaak te besluiten en te pleiten. De heropening van de debatten werd bevolen.

II. VERDERE BEOORDELING.

1.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid deelt bij besluiten aan het hof mee dat hij de vordering van de bv Superclub International, zoals deze herleid werd, niet langer betwist in hoofdsom. De Rijksdienst aanvaardt dat, op het ogenblik van de betaling, de betaalde extra wettelijke sluitingvergoedingen niet onderworpen waren aan de betaling van sociale zekerheidsbijdragen voor zover zij werden betaald aan werknemers die gerechtigd waren op de wettelijke sluitingsvergoeding, te weten dat het moest gaan om vergoedingen toegekend aan werknemers met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, met een anciënniteit van minimum één jaar en die door de werkgever ontslagen werden in het kader van de sluiting. Dit standpunt is conform met de rechtspraak (cfr. Cass. 7.02.2005, J.T.T. 2005, p. 332; Arbeidshof Antwerpen 22.06.2007 inzake Superclub Trading, een zusterfirma van de bv Superclub International t RSZ). De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid stelt verder de afrekening van de bv Superclub International nagezien te hebben en vastgesteld te hebben dat in zijn herleide vordering de bv Superclub International enkel terugbetaling vraagt van de sociale zekerheidsbijdragen voor die werknemers die aan de voorwaarden voldeden, zoals omschreven.

De hoofdvordering is dan ook gegrond ten belope van de som van 816.048 €.

2.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid betwist echter gedeeltelijk de gevorderde intresten, die door de bv Superclub International tot en met 30 juni 2012 berekend werden op een bedrag van 469.908 €.

Volgens de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zouden in hoofddorde geen intresten verschuldigd zijn in de periode van 11 juni 2002 tot en met 9 november 2009. De bv Superclub International zou immers zelf op 11 juni 2002 het initiatief genomen hebben om de procedure op te schorten in afwachting van de uitspraak die moest

tussenkomen in een ander, aanverwant, geding tussen de maatschappij Superclub Trading en de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Daarbij zou geen enkel voorbehoud gemaakt zijn inzake de lopende intresten.

Deze stelling kan niet gevolgd worden. Uit de voorgelegde briefwisseling komt duidelijk naar voren dat de beide partijen, in onderling akkoord, en teneinde de proceskosten te beperken, overeenkwamen om slechts één van de ingestelde procedures te activeren, en zich in de andere procedure, de huidige, te gedragen naar het resultaat van deze procedure. Op geen enkel ogenblik is er sprake van geweest dat de bv Superclub Retail, tijdens de schorsing van de procedure, afstand zou doen van de lopende moratoire en gerechtelijke intresten waarop zij recht had. De huidige stellingname van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid is strijdig met de goede trouw die de uitvoering van overeenkomsten moet beheersen, en is zeker te betreuren in hoofde van een openbaar bestuur.

3.

In ondergeschikte orde stelt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid dat geen intresten verschuldigd waren tussen 1 januari 2003 en 9 november 2009. De Rijksdienst wijst erop dat de oorspronkelijke schuldeiser, de N.V. Superclub Retail, op 31 december 2002 in vereffening geplaatst werd. Zulks zou tot gevolg hebben dat deze vennootschap vanaf die datum geen rechtspersoonlijkheid meer bezat en juridisch dood was. Zij kon aldus de ingestelde rechtsvordering niet verder zetten. De afsluiting van de vereffening zou een afstand inhouden van de ingestelde vordering. De Rijksdienst zet verder uiteen dat hij er in ieder geval kon van uitgegaan dat, als gevolg van de in vereffeningstelling van de NV Superclub Retail, waarvan hij kennis had, hij er mocht van uitgaan dat de procedure als afgehandeld diende te worden beschouwd, vermits de overdracht van schuldvordering hem niet was ter kennis gebracht.

De argumentatie van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, dat zijn oorspronkelijke schuldeiser in vereffening was geplaatst en de vereffening was afgesloten, en er aldus een impliciete afstand was van vordering, gaat eraan voorbij dat de NV Superclub Retail haar vordering op de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid in het kader van zijn in vereffeningstelling heeft overgedragen aan de bv Superclub International. De bv Superclub International was aldus de enige titularis van de schuldvordering en de afsluiting van de vereffening kon daarop geen enkele invloed uitoefenen.

De stelling dat de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ervan kon uitgaan dat de procedure als afgehandeld diende beschouwd te worden, heeft als dusdanig niet tot gevolg dat de loop van de intresten geschorst werd. Dit zou alleen het geval kunnen geweest zijn indien de Rijksdienst zou aantonen dat hij, ingevolge deze in vereffeningstelling, bewust nagelaten heeft om de procedure te activeren en de intresten aldus tegen zijn wil in opliepen.

Indien de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, zoals hij voorhoudt, kennis had genomen van de in vereffeningstelling van de nv Superclub Retail, lag het echter voor de hand dat hij contact zou opgenomen hebben met de raadsman van deze maatschappij, met wie op 11 juni 2002 een afspraak was gemaakt om de procedure op te schorten, teneinde te vernemen of de procedure nog enig voorwerp had. Indien hij zulks gedaan had, zou hij onmiddellijk vernomen hebben (cfr. tussenarrest) dat er in feite vóór de vereffening een overdracht van schuldvordering had plaatsgevonden en de afspraak inzake de opschorting van de procedure zinvol bleef.

4.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid dient aldus veroordeeld te worden tot het moratoire gerechtelijke intresten, begroot tot op 30 juni 2012 op de som van 469.908 €.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Veroordeelt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid tot betaling van de som van 816.048 € ten titel van terugbetaling van de onverschuldigd betaalde sociale zekerheidsbijdragen, vermeerderd met de moratoire intresten vanaf 3 juni 2002, tot op 30 juni 2012 begroot op 469.908 €.

Veroordeelt de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid tot de kosten van beide aanleggen, begroot op 15.000 € voor de procedure in eerste aanleg en 16.500 € voor de procedure voor het hof.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
arbeider,

bijgestaan door :

Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,

raadsheer in sociale zaken, werkgever,

raadsheer in sociale zaken, werknemer-

griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Karel GACOMS

Ivo VAN DAMME

Fernand KENIS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 6 september 2012 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Fernand KENIS